

Klimasangen "Sne"

Tekst: Pernille Plaetner ©

Musik: Christian Søgaard ©

Sne

Den sne, der faldt i fjor
har alt for, alt for længe været smeltet.
På poler langt mod syd og højt mod nord,
er alt for mange bjerge skabt af is nu også
væltet.
For cykloner
og tyfoner
hærger kun med hede vinde –
oppe, nede, ude, inde.
Så alt, jeg længes mod, ja alt, jeg drømmer
om at se
er en masse, masse sne.
Glitrende, knitrende, sitrende sne.

Den frost, der altid bed,
har mistet sine sunde, skarpe tænder.
Den kind, der før blev rød, når kulden sved,
den rødmer nu alene af den grund, at kloden
brænder.
Oceaner
af orkaner
blæser højt og flot på tørken –
og får skabt endnu en ørken.
Så alt, jeg længes mod, ja alt, jeg drømmer
om at se,
er en masse, masse sne.
Lysende, frysende, gysende sne.

Den is, der førhen bar,
den bærer næppe nogensinde flere.
Og lyden af en skøjte, når den skar
sig ned i isen, skal vi heller aldrig høre mere.
Åbne våger,
klamme tåger
damper op fra jordens indre –
og gør universet mindre.
Så alt, jeg længes mod, ja alt, jeg drømmer
om at se,
er en masse, masse sne.
Masende, kvasende, knasende sne.

Den kolde kuldefront
der tvang os til at gi' hinanden varme,
er blevet til en vældig mastodont
af kølighed, som mennesker nu bæ'r i deres
arme.
Hjerter isner,
kloden visner,
livet sukker dybt sin klage –
Giv os vinteren tilbage.
Så alt jeg længes mod, ja alt, jeg drømmer
om at se,
er en masse, masse sne.
Lindrende, tindrende, splintrende sne.